

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui

*Butucea Aurel XXXXX, născut
XXXXXX, originar și domiciliat în r-
nul XXX, s. XXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 28.06.2017– 10.12.2018;

instanța de apel: 07.02.2019 – 24.09.2019;

instanța de recurs ordinar: 24.12.2019-27.05.2020;

CONSTATĂ:

1. Prin sentință Judecătoriei Criuleni, sediul central din 10 decembrie 2018, a fost încetată cauza penală de învinuire a lui Butucea Aurel xxx în baza art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, cu tragerea a acestuia la răspundere contravențională.

A fost încetată cauza contravențională în privința lui Butucea Aurel Piotr în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, pe motivul intervenirii prescripției termenului de tragere la răspundere contravențională.

A fost recunoscut Butucea Aurel xxxx, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(2) lit.c¹) din Codul penal și s-a stabilit pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 90 din Codul penal a fost suspendată executarea pedepsei cu închisoare și s-a stabilit în privința lui Butucea Aurel xxxun termen de probațiune de 4 (patru) ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Butucea xx la data de 27 martie 2016, aproximativ la ora 19:00, aflându-se pe traseul Hîrtopul Mare - Izbește, raionul Criuleni, intenționat, din relații de ostilitate brusc apărute, i-a aplicat

lui xxxxx, multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului cauzându-i astfel părții vătămate o vătămare corporală ușoară, cu dereglarea sănătății de scurtă durată, sub formă de traumă cranio- cerebrală, edem hematom perioarbital pe stânga, hemoragie în sclera ochiului stâng.

Tot el, la 22 mai 2017 aproximativ la ora 19:00, aflându-se în parcul public centrul satului Izbește, raionul Criuleni, având scopul vătămării intenționate medii „ integrității corporale lui Xxx, despre care, reieșind din particularitățile fiziologice, știa cu certitudine că este minoră, intenționat, a îmbrâncit-o pe ultima în rezultatul cărui fapt a căzut jos, cauzându-i astfel o vătămare corporală medie a integrității corporale sub formă de fractură a părții acromiale a claviculei pe dreapta.

Astfel, pe episodul din 27 martie 2016 faptele inculpatului au fost calificate după semnele contravenției prevăzute de art. 78 alin.(2) Cod contravențional și anume, „vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății”.

Pe episodul din 22 mai 2017 în baza art. 152 alin. (2) lit. c¹) din Cod penal – „vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății, săvârșit cu bună știință asupra unui minor”.

Organul de urmărire penală pe episodul din 27 martie 2016 a calificat fapta incriminată inculpatului în baza articolului 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei.

3. Sentința a fost atacată cu apel, la data de 14 decembrie 2018, de către procurorul în Procuratura raionului Criuleni, Rapeșco Ivan care a solicitat casarea acesteia, din motivul ilegalității sentinței și blândeții pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Butucea Aurel xxxx să fie declarat culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (2) lit.b) din Cod penal și condamnat la 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanța, prin care Butucea Aurel Piotr să fie declarat culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit.c¹) din Cod penal și condamnat la 5 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 alin.(1) din Codul penal, să-i fie stabilit lui Butucea Aurel o pedeapsă definitivă de 5 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă „arestarea preventivă” de aplicat din momentul pronunțării deciziei.

Încasarea din contul inculpatului Butucea Aurel, cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale în mărime de 320 lei.

3.1 În motivarea apelului a invocat că:

- nu au fost realizate scopurile legii penale, deoarece, având la bază toate circumstanțele, nu poate fi vorba de careva corectare a condamnatului Butucea Aurel, deoarece există riscul comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni după ispășirea pedepsei blânde, care i-a fost numită cu stabilirea unui termen de probațiune;

- instanța de apel urmează să ia în considerație faptul că anterior inculpatul a fost judecat nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune, de aceea corectarea este posibilă doar cu aplicarea pedepsei cu închisoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2019, a fost admis apelul declarat de procurorul în Procuratura raionului Criuleni, Rapeșco Ivan, casată parțial sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 10 decembrie 2018, în partea încetării procesului penal în baza articolului 287 alin. (2), lit. b) Cod penal și în partea încetării procesului contravențional în baza articolului 78 alin. (2) Cod contravențional, și, respectiv, în partea pedepsei definitive, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru primă instanță, în părțile respective: Butucea Aurel xxxxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 287 alin.(1) Cod penal, prin aplicarea unei amenzi în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 (douăsprezece mii) lei;

A fost menținută dispoziția privind condamnarea lui Butucea Aurel Piotr în baza articolului 152 alin. (2), lit. c¹) Cod penal cu închisoare la 5 (cinci) ani și, prin aplicarea prevederilor articolului 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termenul de probațiune de 4 (patru) ani, cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent;

Butucea Aurel xxx, în conformitate cu prevederile articolelor 84 alin. (1) și 87 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, a fost pedepsit definitiv cu amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 (douăsprezece mii) lei și cu închisoare la 5 (cinci) ani cu suspendarea condiționată a executării pedepsei respective pe termenul de probațiune de 4 (patru) ani, cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, pedepse care se execută de sine stătător.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii constatate a fost dovedită conform probatoriului administrat în procesul de judecată și în faza de urmărire penală, astfel fiind pertinente și concludente, utile și veridice probele cercetate:

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 04 aprilie 2016 potrivit căruia, locul comiterii infracțiunii a constituit o porțiune a drumului public din raionul Criuleni, Hîrtopul Mare - Izbiște (vol. I, f. d. 25);
- raportul de expertiză medico - legală nr. 143D din 27 mai 2016, conform căruia la examinarea medico - legală în baza documentelor medicale prezentate a cet. Xxxau fost depistate leziuni corporale sub formă de Traumă acută cranio - cerebrală, comoție cerebrală, edem, hematom periorbital pe stânga, hemoragie în sclera ochiului stâng, care au fost produse cu un corp contondent posibil în timpul și circumstanțele indicate, duc la dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca: vătămare ușoară; (vol. II, f. d. 70);
- plângerea cet. xxxxx, care solicită să fie luate măsuri cu cet. Butucea Aurel, care la 22 mai 2017 a agresat-o pe fiica sa minoră Xxx (vol. I, f. d. 3);
  - procesul - verbal de cercetare la fața locului din 01 iunie 2017 conform căruia s-a cercetat parcul de distracții situat în satul Izbiște, raionul Criuleni (vol. I, f. d. 4);
- raportul de expertiză medico - legală nr. 145D din 27 mai 2017, prin care se constată că la examinarea medico-legală în baza documentelor medicale prezentate a cet. Xxx au fost depistate leziuni corporale sub formă de fractură a părții acromiale a claviculei pe dreapta, care au fost produse cu un obiect contondent posibil în timpul și circumstanțele indicate ce duc la dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie. (vol. I, f. d. 13-14);
- caracteristica nr. 503 din 12 iunie 2017 eliberată de către Primăria satului Izbiște lui xxxx potrivit căreia, ultimul nu este angajat în câmpul muncii, locuiește împreună cu părinții, nu este căsătorit, careva plângeri pe durata traiului nu s-au înregistrat la primăria din localitate (vol. I, f. d. 31);
- plângerea cet. xxxx din 25 iulie 2017, prin care solicită organele de drept să întreprindă măsuri conform legislației în vigoare în privința lui Butucel Aurel care la data de 22.05.2017 a îmbrâncit-o pe fiica sa minoră Xxx (vol. I, f. d. 5);
- copia sentinței Judecătoriei Orhei din 23 iunie 2008 (vol. I, f. d. 36);
- copia sentință Judecătoriei raionului Criuleni din 08 iunie 2005 (vol. I, f. d. 41-51);
  - plângerea lui Xxxdin 07 aprilie 2016 potrivit căreia solicită organele

de drept să ia măsuri conform legislației în vigoare pentru faptul că la data de 27.0.2016, în stradă în prejma s. Izbiște un grup de tineri unul din ei cet. xxxx din intenții huliganice a fost lovit cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului (vol. II, f. d. 22);

- informația 903 din 27 martie 2016 (vol. II, f. d. 23);
- raportul de constatare medico -legală nr. 74D din 28 martie 2016 (vol. II, f. d. d).

- certificatul eliberat de medicul narcolog la 30 iunie 2016, prin care se confirmă că Butucea Aurel la evidența medicului narcolog nu se află (vol. II, f. d. 48);

- certificatul eliberat de medicul psihiatru la 30 iunie 2016, prin care se confirmă că Butucea Aurel la evidența medicului psihiatru nu se află (vol. II, f. d. 51);

- revendicarea nr. 246 din 30 iunie 2016 în privința lui Butucea Aurel (vol. II, f. d. 57-58);

- caracteristica nr. 683 din 14 iunie 2016 eliberată de către Primăria s. Izbiște în privința lui Butucea Aurel (vol. II, f. d. 67);

Instanța de apel a relevat că, a fost dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei prevăzute de articolul 287 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a notat că declarațiile părții vătămate xxxx, care sânt consecvente și clare, se coroborează cu probele prezentate în sprijinul învinuirii, în ansamblu, combat versiunea inculpatului și, respectiv, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea huliganismului imputat.

Instanța de apel a notat că din declarațiile inculpatului prezentate în ședința de judecată în primă instanță și a părții vătămate, la procesul - verbal de cercetare la fața locului din 04 aprilie 2016, raportul de expertiză medico - legală nr. 143D din 27 mai 2016 și raportul de constatare medico -legală nr. 74D din 28 martie 2016, rezultă fără echivoc că la 27 martie 2016, aproximativ la ora 19:00 Butucea Aurel, aflându-se pe traseul Hârtopul Mare - Izbește, raionul Criuleni pe fundalul unui conflict cu partea vătămată xxx, conștientizând că se află într-un loc public, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, cu o deosebită obrăznicie, în prezența a mai multor persoane, încăierându-se la bătaie, s-au numit reciproc cu cuvinte necenzurate, ca urmare xxx i-a aplicat cetățeanului xxxx, multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului cauzându-i astfel părții vătămate o vătămare corporală ușoară.

Instanța de apel a constatat că locul derulării evenimentelor a fost un loc public, iar conflictul a fost inițiat de inculpatul Butucea Aurel. Acțiunile

inculpatului au fost însoțite de o încălcare grosolană evidentă a ordinii publice și au exprimat o vădită lipsă de respect față de societate, încălcarea grosolană evidentă a ordinii publice s-a manifestat prin: acțiunile violente intenționate și grosolane ale lui Butucea Aurel, față de partea vătămată xxxx, ce au atentat la regulile sociale și morale de conviețuire (care presupun rezolvarea civilizată și pașnică a oricărei situații de conflict), neobrăzare, comportare batjocoritoare prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, manifestate prin adresarea de injurii, exprimarea de cuvinte și gesturi obscene, acostarea jignitoare a părții vătămate Xxx precum și prin aplicarea loviturilor peste diferite părți ale corpului ultimului.

În rezultatul acțiunilor inculpatului au fost atinse interesele legitime ale părții vătămate de a se deplasa în liniște și siguranță, fiind periclitată securitatea și ordinea publică.

În atare situație, se consideră că în cadrul cercetării judecătorești nu și-a găsit confirmare fapta incriminată prin sentință inculpatului, prevăzută la articolul 78 alin. (2) Cod contravențional, odată ce fapta respectivă cade sub incidența legii penale. Or, există consecințele acțiunilor violente ale lui Butucea Aurel asupra lui Xxx care se exprimă prin violență fizică manifestată cu aplicarea loviturilor pe suprafața corpului părții vătămate, care au condus la o vătămare corporală ușoară.

Instanța de apel a considerat că versiunea părții apărării reprezintă poziția de apărare, ce nu corespunde adevărului, ci urmărește scopul de a evita răspunderea penală.

Instanța de apel a evidențiat că recunoașterea parțială a vinovăției nu echivalează cu liberarea de răspundere penală, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate sau, după caz, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii de către inculpat.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că fapta reținută în sarcina inculpatului se califică în baza articolului 287 alin. (2), lit. b) Cod penal: huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, de două sau mai multe persoane.

Cu privire la calificarea infracțiunii în baza articolului 287 alin. (1) Cod penal, s-a menționat că subiectul infracțiunii este inculpatul, care întrunește condițiile prevăzute la articolele 21 alin. (1) și 22 Cod penal.

- obiectul juridic special al infracțiunii are un caracter complex, dat fiind că se exprimă în acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței; obiectul juridic principal îl constituie relațiile-sociale cu privire la ordinea publică, iar obiectul juridic secundar îl formează relațiile-

sociale cu privire la integritatea corporală, sănătate a părții vătămate xxx; obiectul material îl reprezintă: a) corpul părții vătămate xxx, în urma acțiunilor inculpatului îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței exprimate prin „traumă acută cranio-cerebrală, comoție cerebrală, edem, hematom periorbital pe stânga, hemoragie în sclera ochiului stâng, care au fost produse cu un corp contondent posibil în timpul și circumstanțele indicate, duc la dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca: vătămare ușoară”.

- latura obiectivă a infracțiunii se exprimă prin acțiunile criminale prin care se încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra părții vătămate.

- latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă, având la bază motive huliganice.

Instanța de apel la aplicarea pedepsei pe episodul din 27 martie 2016, a luat în considerație prevederile art. 7, 61, 70 și 75 Cod penal, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de faptul, că printre altele, pedeapsa are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a luat în considerație și acel fapt că inculpatul a săvârșit o infracțiune, care, conform articolului 16 alin. (3) Cod penal, se clasifică ca mai puțin gravă, nu are antecedente penale și nu a constatat circumstanțe agravante.

Instanța de apel a considerat rezonabil și oportun de aplicat inculpatului pedeapsa prevăzută la sancțiunea articolului 287 alin. (2), lit. b) Cod penal - amendă, fiind aplicabile prevederile articolului 64 alin. (3¹) Cod penal.

La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului Butucea Aurel pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută la articolul 152 alin. (2), lit. c¹) Cod penal, s-a apreciat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75, 84 și 90 Cod penal, relevante fiind considerentele cuprinse în sentință: „La aprecierea felului și măsurii de pedeapsă, instanța de judecată se călăuzește de prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 din Codul penal și ține cont de gradul și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

A fost stabilit că Butucea Aurel anterior a fost judecat, antecedente penale sunt stinse, se caracterizează satisfăcător și nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog.

Instanța de apel a reținut circumstanțe atenuante repararea integrală a prejudiciului material, iar agravante s-au constatat din circumstanțele descrise, personalitatea inculpatului, ajungând la concluzia că în privința inculpatului Butucea Aurel poate fi aplicată pedeapsa prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal și anume închisoare. Totodată, ținând cont de faptul că inculpatul a reparat prejudiciul cauzat a considerat aplicabile în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a notat că prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului și, în așa mod, just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii cu suspendare condiționată, în limitele prevăzute de sancțiunea articolului 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal, deoarece, în cauză sânt întrunite condițiile prevăzute de lege, care justifică aplicarea pedepsei respective.

Instanța de apel a considerat ca fiind nefondate motivele invocate de apelant ce vizează pedeapsa aplicată inculpatului Butucea Aurel în baza articolului 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal. Probele puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor articolului 95 Cod de procedură penală și sânt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a stabilit că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor administrate în cauză, fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza condamnării inculpatului în baza articolului 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal, iar considerentele primei instanțe sânt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că vinovăția inculpatului Butucea Aurel în săvârșirea infracțiunii prevăzute la articolul 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal, este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

Instanța de apel a constatat că există cazul unui concurs de infracțiuni, dat fiind că inculpatul Butucea Aurel a săvârșit două infracțiuni, fără să fi fost condamnat pentru vreuna dintre ele. S-a impus aplicarea prevederilor articolelor 84 alin.(1) și 87 alin. (1) Cod penal, astfel încât pedepsele cumulate amenda și închisoarea se execută de sine stătător.

Instanța de apel a specificat că, față de inculpatul Butucea Aurel este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei în condițiile prevăzute de articolul 90 Cod penal, astfel încât pedeapsa cu închisoare urmează a fi suspendată condiționat pe termenul de probațiune fixat, obligându-1 să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să

frecventeze programe probațiunile.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate pretențiile procurorului privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 320 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, suportate de stat la efectuarea rapoartelor de expertize judiciare, deoarece odată ce ordonatorul expertizei este o instituție abilitată a statului și, respectiv, nu există cererea inculpatului privind efectuarea raportului și expertizei, rezultă, în mod cert și univoc, că plata pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Or, legea nu prevede o altă modalitate de plată a expertizelor judiciare în cazul în care elementele de fapt, în calitate de probe în procesul penal, constatate prin intermediul raportului de expertiză, sunt administrate la inițiativa organului de urmărire penală sau instanței de judecată.

Instanța de apel ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, potrivit căroră a fost abrogat alineatul (2) din articolul 143 Cod de procedură penală, a menționat că nu semnifică liberarea bugetului de stat de plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1), cu atât mai mult nu impun inculpatul să achite aceste cheltuieli judiciare.

Abrogarea alineatului (2) din articolul 143 Cod de procedură penală reprezintă uniformizarea legislației cu privire la plata expertizelor judiciare și ajustarea politicii de achitare a serviciilor conexe conform legii.

Instanța de apel a notat că modalitatea de achitare a costului expertizei judiciare este un element conex și subsidiar procesului penal, astfel cheștiunea cu privire la plata cheltuielilor judiciare legate de efectuarea expertizei, prin prisma prevederilor articolelor 227 - 229 și 142 - 143 Cod de procedură penală, urmează a fi soluționată în strictă conformitate cu prevederile actului legislativ special, or în domeniul achitării costului expertizei judiciare se aplică în exclusivitate Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar”.

Instanța de apel a considerat că sunt nefondate concluziile primei instanțe cu privire la recalificarea faptei reținute în sarcina inculpatului Butucea Aurel din articolul 287 alin. (2), lit. b) cod penal în baza articolului 78 alin. (2) Cod contravențional cu încetarea cauzei contravenționale.

Totodată în opinia instanței de apel, sentința atacată, în partea încetării procesului penal în baza articolului 287 alin. (2), lit. b) Cod penal și în partea încetării procesului contravențional în baza articolului 78 alin. (2) Cod contravențional, nu cuprinde analiza și evaluarea completă, obiectivă și sub toate aspectele a mijloacelor de probe administrate, sub aspectul aprecierii probelor și calificării faptelor, în vederea stabilirii adevărului cu privire la

săvârșirea infracțiunii imputate inculpatului pe episodul respectiv, astfel, prima instanța n-a acordat deplină eficiență dispozițiilor articolelor 7, 101 și 384 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a notat că prima instanța greșit a apreciat probele administrate în pofida faptului, că probatoriul administrat în cauză pe episodul privind partea vătămată xxx, considerând oportun calificarea acțiunilor inculpatului în baza articolului 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, vinovăția inculpatului Butucea Aurel în baza acestei norme, fiind dovedită incontestabil.

6. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2019, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile art. 427 alin. (1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2019, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel în alt complet, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6.1. În motivarea recursului ordinar, procurorul a invocat că:

- instanța de apel, făcând trimitere la prevederile art. 61 Cod penal, nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea acestora;

- pronunțând o decizie de condamnare la pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad prejudiciabil sporit, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane, restabilirea echității sociale;

- inculpatul nu este la prima abatere, ca în privința acestuia să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal, norma care nu și a atins scopul reeducării inculpatului;

- instanța de apel justificat a apreciat circumstanțele, dar pedeapsa stabilită nu a fost apreciată în coroborare cu fapta comisă și consecințele acesteia, de personalitatea inculpatului, nu s-a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise;

- concluziile instanței de fond și de apel, la capitolul individualizării pedepsei sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare.

7. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textului recursului declarat, procurorul invocă în calitate de temeuri pentru recurs prevederile pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent și anume pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, decizia cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii

atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin.(2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel, judecând cauza a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a verificat și a cercetat probele sub toate aspectele, apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Butucea Aurel, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1), art. 152 alin. (2) lit.c¹) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc indubitabil vinovăția acestuia, totodată corect ajungând la concluzia privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, cu luarea în considerație a prevederilor art. 7, 61, 70 și 75 Cod penal.

Din considerentele menționate supra, Colegiul penal conchide că în speță nu sunt incidente temeiurile de casare prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Procurorul a mai invocat și temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Sub aspectul temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal atestă că procurorul consideră cel mai eficient mijloc de corectare a inculpatului fiind

pedeapsa cu închisoare, acesta concluzie derivând și din gravitatea faptei comise și de pericolul social al acesteia.

Astfel, argumentele recursului se axează pe dezacordul cu pedeapsa stabilită, pledând pentru casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2019, în partea individualizării pedepsei.

Analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane. Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru

săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, instanța de recurs consideră că instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75, în coraport cu prevederile art. 90 Cod Penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Cu referire la argumentele procurorului precum că inculpatul nu este de la prima abatere, ca în privința acestuia să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal, Colegiul penal reține că instanța de apel corect a conchis că inculpatul a reparat prejudiciul cauzat, de aceea în privința inculpatului urmează a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Nu poate fi reținut argumentul procurorului precum că concluziile instanței de fond și de apel, la capitolul individualizării pedepsei sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat, or, individualizarea pedepsei penale se înfăptuiește în dependență de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei, limitele de pedeapsă se stabilesc în conformitate cu articolul incriminat, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei numai în cazul când instanța ajunge la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită.

Așa fiind, Colegiul penal menționează că instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin stabilirea față de inculpat a pedepsei cu închisoare, pe care ultimul o va executa în instituția penitenciară de tip semiînchis.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, Cod penal.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de către procuror, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea, pretinsele erori invocate de recurent, având un caracter declarativ și nefondat, alegațiile acestuia nu au putut justifica necesitatea casării deciziei atacate întrucât soluția instanței de

apel este legală și întemeiată, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Butucea Aurel xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 25 iunie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda